

CURTEA SUPRĂMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de către Corina Ursachi,

în acțiunea în contencios administrativ înaintată la cererea de chemare în judecată depusă de către Corina Ursachi împotriva Autorității Naționale de Integritate privind contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva hotărârii din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 3ra-442/23
PIGD 2-22053249-01-3ra-18042023)

Recursul depus până la 1 septembrie 2023. Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023). Dezacordul recurenteii cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Minciuna, G. Dașchevici, A. Bostan

30 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Corina Ursachi

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 aprilie 2022, Corina Ursachi a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Autorității Naționale de Integritate, prin care a solicitat anularea actului de constatare nr. 176/04 din 07 aprilie 2022 întocmit în dosarul de control privind respectarea regimului juridic al declarării averii și intereselor personale de către Corina Ursachi, judecător în Judecătoria Chișinău, sediul Centru, obligarea emiterii actul administrativ favorabil cu caracter individual privind acordarea Corinei Ursachi a despăgubirilor pentru prejudiciul moral în proporție de 50 000 lei cauzat prin activitatea administrativă ilegală.

2. În motivarea acțiunii Corina Ursachi a indicat că, la 22 iulie 2021, inspectorului principal de integritate Ada Griciuc i-a fost repartizată electronic, aleatoriu, prin intermediul sistemului informațional e-Integritate sesizarea nr. 01/529 din 07 iunie 2021, care a stat la baza formării dosarului de control nr. 20210104081. La baza sesizării/autosesizării a stat o pretinsă investigație jurnalistică postată pe portalul www.anticoruptie.md. Potrivit sesizării, reclamanta, ar fi admis încălcarea regimului juridic al declarării averii și intereselor personale prin acumularea unui venit de 3125 euro, după organizarea evenimentelor de familie. La 03 august 2021 prin procesul-verbal a fost inițiat controlul privind respectarea regimului juridic al declarării averii și conflictelor de interese.

3. Reclamanta a menționat că procedura administrativă a fost inițiată la 07 iunie 2021 și finalizată la 07 aprilie 2022 prin urmare au fost admise erori de procedură.

4. La 07 aprilie 2022 a fost întocmit actul de constatare cu nr. 176/04 de către inspectorul de integritate al Inspectoratului de Integritate al Autorității Naționale de Integritate, Ada Griciuc, în care se menționează că, reclamanta a fost informată despre inițierea în privința sa a controlului și despre drepturile sale prevăzute la art. 33 din Legea 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate. Actul nominalizat a fost comunicat la 07 aprilie 2022.

5. Corina Ursachi a indicat că prin actul de constatare s-a dispus:

- Se constată încălcarea regimului juridic al declarării averii și intereselor personale de către dna Corina Ursachi, judecător în Judecătoria Chișinău (sediul Centru), prin

inclusiunea în declarațiile de avere și interese personale a datelor incomplete, incorecte și eronate în anii 2016-2020.

- Se informează Corina Ursachi despre obligația de a depune declarații rectificate în termen de 30 de zile de la data în care actul de constatare, întocmit în urma controlului averii și a intereselor personale, va rămâne definitiv.

6. La 14 aprilie 2022 reclamanta a depus cererea prealabilă, prin care a solicitat emiterea actului administrativ de acordare a despăgubirilor morale de 50 000 lei, cauzate prin activitatea administrativă ilegală.

7. Făcând referire la prevederile art.189 alin. (1) și (2), art.137 din Codul administrativ, reclamanta a susținut a fost tratată în mod discriminatoriu și stereotipizat, prin reflectarea incompletă a informațiilor în actul de constatare. În acest sens a indicat că actul de constatare nr. 176/04 din 07 aprilie 2022 urmează a fi anulat susținând că, procedura administrativă inițiată la 07 iunie 2021 urma să fie finalizată la 05 septembrie 2021. Această obligație legală, în opinia reclamantei n-a fost îndeplinită de către autoritatea publică pârâtă, or, după cum se atestă procedura a fost finalizată prin emiterea actului de constatare la 07 aprilie 2022 contrar art. 60 alin. (1), (4) și (5) din Codul administrativ.

8. Astfel, reclamanta a evidențiat încălcarea la caz, a elementului legalității formale - termenului procedurii administrative, ceea ce afectează legalitatea actului analizat. Iar, acest aspect urmează a fi reținut și aplicat conform modului menționat supra.

9. Mai mult, faptul că termenul în care urma să fie finalizată procedura administrativă s-a epuizat până la operarea amendamentelor prin Legea nr. 130/2021, iar în vederea anticipării argumentelor autorității pârâte, reclamanta a indicat că legea nouă care este mai puțin favorabilă nu produce efect retroactiv.

10. În acest sens a menționat că în speță, deși, controlul l-a vizat inclusiv pe xxxxx, acesta nu a avut nicio calitate procesuală în cadrul procedurii administrative. Totodată în opinia reclamantei, este inacceptabilă o asemenea practică, când persoana asupra căreia se extinde controlul, nu este atrasă în procedura administrativă.

11. La fel a indicat că participanții la procedură administrativă, necunoscând inspectorul de integritate nu au avut posibilitatea de a înainta recuzări. Astfel, ignorarea prevederilor imperative cu privire la desfășurarea procedurii administrative și determinarea cercului de subiecți, are ca consecință inevitabilă nevaliditatea procesului de adoptare a soluțiilor, și implicit conduce la desființarea actelor emise prin încălcarea legii.

12. Deasemenea la materialele dosarului administrativ lipsește avizul Direcției juridice împreună cu proiectul actului administrativ, care trebuia transmis inspectorului de integritate cu atribuții de control, care conform pct. 50 urma să contrasemneze sub rezerva art. 122 Cod administrativ.

13. Corina Ursachi a evidențiat că constatarea caracterului „incomplet și eronat”, este o atribuție exclusivă a instanței de judecată și a organelor procuraturii prin încadrarea juridico-penală a faptei în norma de incriminare de la art. 352¹ alin. (2) Cod penal. La caz, nu există o ordonanță de începere a urmăririi penale, iar inspectorul principal de integritate și-a arogat atribuții improprii, depășindu-și competențele funcționale și instituționale.

14. În aceeași ordine de idei, a indicat că, actul de constatare este semnat de inspectorul principal de integritate, Ada Griciuc, care este parte integrantă a Aparatului Autorității Naționale de Integritate, deci actul de constatare a fost emis de o structură internă (fără personalitate juridică) și semnată de angajatul acesteia, în pofida faptului că funcțiile de exercitare a controlului averii și intereselor personale, controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese îi revine Autorității Naționale de Integritate.

15. Prin urmare, inspectorul de integritate Ada Griciuc și-a depășit vădit atribuțiile de serviciu, ceea ce a culminat cu emiterea unui document oficial ilegal, care a cauzat reclamantei daune în proporții considerabile.

16. La fel a indicat că, sesizarea a fost depusă la 07 iunie 2021, iar repartizarea aleatorie s-a realizat la 22 iulie 2021, adică peste termenul legal în care trebuia să fie finalizată o procedură administrativă.

17. Reclamanta a susținut că din informațiile prezentate de către instituțiile de stat cât și punctul de vedere al persoanei supuse controlului, s-a constatat indubitabil că acțiunile/faptele sale s-au încadrat în limitele prevăzute de lege.

18. Cu privire la fondul actului de constatare, reclamanta a indicat că, inspectorul superior de integritate a extins ilegal controlul asupra lui xxxxx pe perioada 2016-2018, timp în care nu s-a aflat în mariaj cu dânsa. Deci, autoritatea pârâtă cu bună-știință a neglijat dispozițiile imperative în materia extinderii controlului, or, în perioada nominalizată xxxxx nu cădea sub incidența Legii nr. 132/2016. La caz, nu a fost probat faptul conlocuirii sau cel puțin a ducerii unei gospodării comune timp de 183 de zile calendaristice. Pretinsele extrase de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră denotă faptul că xxxxx și-a îndeplinit obligațiile părintești conform Codului familiei în partea ce ține de contactul cu copii minori și întreținerea acestora, și nicidecum nu probează faptul conlocuirii.

19. De asemenea, Corina Ursachi a mai menționat că, inspectorul de integritate a inversat sarcina probațiunii în materia prezumțiilor instituite prin constituție.

20. Reclamanta a mai invocat că în actul administrativ contestat inspectorul de integritate a indicat date false întemeiate de prezumții lipsite de substrat factologic și contrare garanțiilor stabilite de cadrul normativ constituțional. În textul actului administrativ se vorbește despre suma de 97.370 Euro, fiind indicată următoarea concluzie pripită a inspectorului de integritate: „(...) datele despre donațiile se prezumă până la proba contrarie,

că au fost incluse eronat în declarații de către subiectul controlului”. Totuși, în actul de constatare, care este unul vădit nemotivat, nu se indică prin ce mijloace de probe, inspectorul de integritate ar fi constatat că nu au fost organizate evenimente de familie în condițiile în care informațiile din registrul de stat al cetățenilor ținut de ASP răstoarnă prezumțiile inspectorului de integritate.

21. Mai mult, la caz, nu a fost administrată nicio probă care ar confirma caracterul fictiv sau simulat al actelor juridice civile care au stat la baza acumulării sumei de 97 370 Euro. Același lucru poate fi afirmat cu referire la deținerea bunurilor mobile (obiecte de artă, pian, mobilier, etc.) în valoare de 8 811 939 lei MDL și mijloace financiare în numerar în mărime de 15 000 euro. În acest, sens reclamanta face referire și la pasivitatea organului de control în contextul combaterii argumentelor expuse de subiectul declarării.

22. Corina Ursachi a susținut că se atestă un caracter pur tendențios și de un formalism excesiv al motivării actului administrativ, or, informațiile obținute pot avea la bază doar o expertiză financiar-contabilă, întrucât inspectorul superior de integritate nu deține cunoștințe speciale în această materie. Mai mult, în procedura administrativă nu a fost respectat principiul egalității armelor, prin asigurarea posibilității de a participa la audierea în procedura administrativă, adresarea de întrebări, etc.. ad referendum.

23. Invocarea unor probleme tehnice la completarea declarațiilor de avere, prin respingerea de către sistem a datelor introduse, a fost lăsată fără soluționare, și examinare, or, cumulul de probe administrat de apărare confirmă cu certitudine probleme de ordin tehnic la reținerea informației de sistem la depunerea declarației.

24. La fel a indicat că nemotivarea hotărârii constituie o încălcare a dreptului la judecarea cauzei într-un mod echitabil prevăzut de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care obligă autoritățile să motiveze deciziile pentru a nu lăsa părțile într-o stare de incertitudine și a nu le crea impresia că nu au fost auziți.

25. Reclamanta a mai menționat că, nu poate fi acceptată ipoteza privitoare la declararea diferențiată a valorii automobilelor, or, companiile de asigurări și organizațiile de creditare nebanară și instituțiile financiare, apreciază valoarea bunului creditat, gajat sau finanțat după propriile algoritme, ci nu după valoarea reală sau cea declarată. Or, la materialele dosarului administrative nu există careva declarații privitoare la valoarea automobilelor care formau obiectul tranzacțiilor civile, semnate de xxxxx, ce ar veni în contradicție reciprocă.

26. Declarațiile pentru perioadele 2016-2020 sunt conforme cu instrucțiunea de completare întocmită de Autoritatea Națională de Integritate.

27. Cu referire la dreptul discreționar al autorității publice reclamanta menționează că autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea

dreptului discreționar. Acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ. Prin urmare, Autoritatea Națională de Integritate era obligată prin lege să își exercite discreția fără erori discreționare.

28. Subsecvent, reclamanta a susținut că au fost încălcate principiile după care este necesar să se ghideze în activitatea sa o administrație publică modernă identificate prin Codul european al bunei conduite administrative și cele identificate și care privesc, de fapt, conduita profesională a funcționarilor publici și a personalului contractual din administrația publică: legalitatea; prioritatea interesului public, în exercitarea funcției deținute; nediscriminarea de către autoritățile și instituțiile publice; proporționalitatea; imparțialitatea și independența; lipsa abuzului de putere; obiectivitatea; corectitudinea și buna-credință în exercitarea activității de administrație publică; așteptări legitime, consecvență și avizare; profesionalism și integritate morală.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

29. Prin hotărârea din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Corina Ursachi.

30. Instanța de judecată, reținând prevederile art. 5, art. 6, art. 22 alin. (1), art. 34, alin. (1) și art. 35, alin. (1) din Legea nr. 132 din 17 iulie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și art.60 alin.(1), (4) și (5) din Codul administrativ, a respins argumentul reclamantei cu privire la încălcarea termenului de verificare a respectării regimului juridic al incompatibilităților.

31. În acest sens instanța de judecată a indicat că art. 60 alin.(1), (4) și (5) din Codul administrativ este o normă generală, care admite excepțiile prevăzute de legea specială, la caz, art. 10 alin.(1) din Legea nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, care reglementa la data efectuării controlului că, controlul averii și al intereselor personale ale subiecților declarării se efectuează de către Autoritatea Națională de Integritate în conformitate cu Legea nr.132/2016.

32. Așadar, procedura administrativă în cadrul controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor este reglementată de legea specială și anume, Legea nr.132/2016, acest fapt rezultă și din art.5 alin.(2) și (3) din Legea nr.100 din data de 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative. Astfel, reclamanta eronat a invocat incidența dispozițiilor art. 60 din Codul administrativ. Or, legea specială nr. 132/2016 în redacția legii în vigoare la data inițierii controlului, stabilea alți termeni de finalizare a procedurii de verificare, care cumulativ depășesc cu mult termenul general

al procedurii administrative de 30 de zile prevăzut la art.60 din Codul administrativ.

33. Deci, chestiunea cu privire la termenul de verificare a respectării regimului juridic al incompatibilităților în privința Corinei Ursachi urma a fi verificată prin prisma art. 27 din Codul administrativ, care cert statuează că, în cazul în care prezentul cod sau alte legi speciale nu impun un anumit termen, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze într-un termen rezonabil.

34. Prin urmare, la caz, având în vedere volumul activităților de investigare, analiză și verificare realizat de către inspectorul de integritate și sarcina de lucru, Curtea de Apel Chișinău a considerat că nu a fost încălcat termenul rezonabil al procedurii administrative. Respectiv în situația în care Legea specială nr.132/2016 nu prevede careva limitări în timp al inspectorului de integritate la efectuarea controlului pentru a obține toată informația necesară în scopul examinării obiective, corecte și multiaspectuale a cauzei, cu emiterea în acest sens a unui act de constatare motivat și întemeiat, aplicarea termenului special de 30 de zile ar restricționa și ar face ineficiente aplicarea instrumentelor necesare privind verificarea obiectivă și sub toate aspectele, respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, inclusiv cu acordarea termenului rezonabil necesar pentru subiectul supus controlului.

35. Totodată, instanța de judecată reieșind din prevederile art.19 lit. g) și art. 20 alin. (3) al Legii nr.132/2016 a respins ca fiind neîntemeiat și argumentul reclamantei referitor la semnarea actului administrativ de o persoană necorespunzătoare, or, controlul propriu zis se efectuează în totalmente doar de către inspectorul de integritate care întocmește actul de constatare în condițiile legii, fără imixtiunea președintelui sau a vicepreședintelui Autorității Naționale de Integritate, acest fapt rezultă din lege. Respectiv, nu pot fi atribuite asemenea obligații/atribuții conducerii Autorității, atâta timp cât procedura de control se desfășoară fără coordonarea, imixtiunea cu careva completări, corectări ori alt tip de indicații ce ar viza controlul.

36. Curtea de Apel Chișinău, analizând dosarul administrativ a remarcat că confruntarea datelor din declarațiile de avere și interese personale depuse pentru anii 2016-2020 cu materialul probatoriu disponibil dosarului de control se atestă prezența de omisiuni, neconcordanțe și date incomplete admise de Corina Ursachi la completarea declarațiilor de avere și interese personale.

37. Astfel, reieșind din prevederile art. 5 alin. (1), alin. (2) și alin. (4) și art.6, alin. (5) din Legea nr. 133/2016, art. 19, lit. b), art. 26, art. 28 alin. (3), art. 31, alin. (1), art. 32 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 132/2016, instanța de judecată a concluzionat că autoritatea publică pârâtă întemeiat a conchis că, Corina Ursachi a încălcat regimul juridic al declarării averii și intereselor

personale prin includerea în declarațiile de avere și interese personale pentru anii 2016-2020 a datelor incomplete, incorecte și eronate despre venituri, active, valori mobiliare, bunuri mobile și imobile, precum și neincluderea în declarația de avere pentru anul 2019 a datelor despre veniturile ridicate din înstrăinarea celor trei unități de transport.

38. La fel, nu a inclus în declarațiile de avere pentru anul 2019 datele despre deținerea de către soț în proprietate a cotei părți din bunul imobil apartamentul nr. xxxxx din mun. Chișinău, str. xxxxx, iar pentru anii 2016-2019 datelor despre deținerea de către soț în proprietate a bunului imobil din mun. Chișinău, str. xxxxx, declarații care urmau a fi rectificate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

39. La 13 decembrie 2022 Corina Ursachi a depus recurs nemotivat, iar la 31 martie 2023 a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din data de 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

40. În motivarea recursului Corina Ursachi a reiterat circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată, susținând că la examinarea cauzei instanța de judecată a apreciat arbitrar probele și a aplicat eronat legea materială, or, recurenta nu a avut calitatea de subiect al declarării pe perioada în care a fost verificată, or asupra judecătorului suspendat nu pot fi exercitate careva măsuri pe perioada suspendării.

41. La fel a menționat și încălcarea normelor de drept procedural, or, instanța de judecată nu s-a expus asupra excepției de neconstituționalitate, xxxxx deși a fost supus controlului nu a fost atras în procedura administrativă.

42. La 21 aprilie 2023 Autoritatea Națională de Integritate a depus referință asupra recursului înaintat de către Corina Ursachi, prin care a solicitat respingerea recursului, deoarece acesta nu este susținută de argumente legale relevante, iar instanța de judecată a luat în considerare atât argumentele de fapt cât și de drept invocate de participanții la proces.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

43. Art. XI alin.(1) și (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) statuează că:

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art.VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.

(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

44.Art. 191 alin. (5) lit.b) din Codul administrativ stabilește că:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează: b) cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

45.Articolul 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevedea că:

(1) Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

(2) Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

46.Articolul 246 alin.(1) și (2) lit.a)-f) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) reglementa că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil *în special* când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

47.Din sensul art. XI alin.(1) și (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

48. Corina Ursachi a depus recurs până la data intrării în vigoare a Legii nr.246 din 31 iulie 2023 și anume la 13 decembrie 2022 și 31 martie 2023, prin urmare recursul va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

49. Referitor la termenul de depunere a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei contestate, în ședință publică, la 10 noiembrie 2022, hotărârea motivată a fost notificată la 03 aprilie 2023 (f.d. 98)

50. Prin urmare, recursul nemotivat depus la data de 13 decembrie 2022 cu prezentarea motivării la data de 31 martie 2023 este în termen.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că din analiza prevederilor legale precizate supra rezultă că admisibilitatea /inadmisibilitatea recursului depus până la data de 1 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art.246 alin.(2) din Codul administrativ, dar urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că sintagma „*în special*” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în fond.

53. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

54. Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

55. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs depusă de către Corina Ursachi în circumstanțele expuse, se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

56. Argumentele recurente privind extinderea ilegală a controlului asupra averii lui xxxxx în perioada anilor 2016-2018 când nu s-a aflat în mariaj cu subiectul declarării și că în perioada suspendării din funcție nu avea obligația de a depune aceste declarații, au fost combătute de instanța de fond, care a reținut legalitatea actului inclusiv în ceea ce privește obligația reclamantei de a rectifica declarațiile odată ce au fost depuse pe perioada suspendării. Respectiv odată ce a ales să depună declarațiile în care au fost incluse și veniturile/averea lui xxxxx, reclamanta avea obligația să le depună complet, exact și veridic.

57. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurente la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în ordine de apel, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

58. De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea

cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

59.În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

60.La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

61. Cu referire la argumentele recurente privind pretinsa încălcare a normelor de drept procedural, determinată de neexaminarea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate și de neatragere în procedura administrativă a lui xxxxx instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate.

62.Invocarea neexaminării pretensei cereri privind ridicarea excepției de neconstituționalitate nu este de natură să înlăture condițiile de admisibilitate a recursului, or, o asemenea chestiune putea fi supusă examinării instanței de recurs numai în măsura în care recursul întrunea cerințele legale de admisibilitate. Mai mult, argumentul este lipsit de suport factual, întrucât din materialele cauzei nu rezultă că recurenta ar fi formulat și depus o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate. O asemenea cerere nu se regăsește nici în dosarul fizic, nici în dosarul electronic. Iar odată cu formularea recursului, o cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate nu a fost depusă, în așa mod confirmându-se o insuficiență a motivării recursului pe aspectul dat.

63.Nici argumentul referitor la neatragerea în procedura administrativă a lui xxxxx nu poate conduce la constatarea unei încălcări procedurale susceptibile să justifice casarea actului judecătoresc contestat, or, neatragerea unei persoane în procedura administrativă poate constitui o încălcare relevantă juridic în măsura în care aceasta a împiedicat persoana respectivă să-și exercite drepturile procedurale și a fost susceptibilă să-i

afecteze drepturile sau interesele legitime. Prin urmare o altă parte nu poate invoca, încălcarea drepturilor procedurale ale unei persoane terțe.

64.În circumstanțele menționate, instanța de recurs ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Corina Ursachi,

65. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și art. 246, alin. (1) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Corina Ursachi.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu